उभवत्। अनुं ख्रां लोकमंविन्दत्। सत्यो ह्वा अस्य यश्री भवति। अनुं ख्रां लोकं विन्दति। य एतेन ह-विषा यजते। य उचैनदेवं वेदं। सोऽचं जुहोति। अग्रये कामाय खाहा यश्राय खाहा। अनुंमत्ये खाहा पुजापतये खाहा। ख्रायं लोकाय खाहाग्रये खि-ष्टकते खाहेति॥५॥

तमापाऽबुवन्। प्रजापतेऽसु वै सर्व्ये कामाःश्रिताः।
वयमु वा आपः साः। अस्मानु येजस्व। अय त्विय सर्वे
कामाः अविष्यन्ते। अनु स्वगें लोकं वेत्स्यसीति। स
एतमग्रये कामाय पुराडाश्रमष्टाक्षपालं निर्वपत्।
अज्ञायक्म्। अनुमत्ये चक्म्। ततो वै तिस्मन्त्सर्वे
कामा अश्रयन्त। अनु स्वगें लोकमिवन्दत्। सर्वे इ
वा अस्मिन् कामाः श्रयन्ते। अनु स्वगें लोकं विन्दति।
य एतेन इविषा यजते। य उचैनदेवं वेद्। सोऽच
जुहोति। अग्रये कामाय स्वाहाद्याः स्वाहा। अनुमत्ये
स्वाहा पुजापतये स्वहा। स्वगीयं लोकाय स्वाहाग्रये
स्वष्टकते स्वाहिति॥ ६॥

तम् प्रिविलिमानवित्। प्रजापतेऽग्रये वै बिलमते सर्वाणि भूतानि बलि इर्नित । अहम्वा अग्निर्व-